

^Aचिलयन्-न्ती, चिचिलयिषन्-न्ती; चिलयिष्यन्-न्ती-ती,
 चिचिलयिषिष्यन्-न्ती-ती; चिलयमाणः, चिचिलयिषमाणः; चिलयिष्यमाणः,
 चिचिलयिषिष्यमाणः; ^Iचित्-चित्रौ-चिलः; —
 चित्रितम्-तः, चिचिलयिषितः-तवान्, चिलः, चिचिलयिषुः;
 चिलयितव्यम्, चिचिलयिषितव्यम्;
 चित्रणीयम्, चिचित्रयिषणीयम्; चिष्यम्, चिचित्रयिष्यम्;
 ईषच्चित्रः-दुश्चित्रः-सुचित्रः; —
 चिष्यमाणः, चिचित्रयिष्यमाणः; चित्रः, चिचित्रयिषः;
 चित्रयितुम्, चिचित्रयिषितुम्; चित्रणा, चिचित्रयिषा;
 चित्रणम्, चिचित्रयिषणम्; चित्रयित्वा, चिचित्रयिषित्वा;
 चित्रम् २, } चिचित्रयिषम् २, }
 चित्रयित्वा २, } चिचित्रयिषित्वा २. }

(526) “चिरि हिंसायाम्”

(V-स्वादिः-1277. सक. सेट्. पर.)

अयं घातुश्छान्दसः । भाषायामपीत्येके ।

द्वयचकोऽयं घातुः । इकारः न इत्संज्ञकः । अत एव,

‘ दरिद्राजागृदीधीडामनेकाच्चवं चिरेर्जिरेः ।

अदन्तोर्णोतिवेवीडां स्मर्यते णेस्तथोलडेः ॥’ इत्यभियुक्तोक्तिः सङ्गच्छते ।

अनेकात्त्वाद् यङ् न ।

²चिरायकः-यिका, चिरायकः-यिका, ³चिचिरयिषकः-षिका ;

1. रेफस्य ‘संयोगान्तस्य—’ (8-2-23) इति लोपः ।
2. ण्वुलि परतः, ‘अचो ङ्णिति’ (7-2-115) इति वृद्धौ, आयादेशः । एवं णमुल्यपि ज्ञेयम् ।
3. धातोर्दात्तत्वेन सन इडागमे, द्वित्वे, अङ्गस्य गुणयादेशयोः सतोः ‘चिचिर-यिषकः’ इति रूपम् । एवं सञ्जन्ते सर्वत्र बोद्धव्यम् ।
- A. ‘लोके बष्कयतीह चित्रितमहामध्वे स्वयं चित्रयन्’ दोष्णा खड्गमुदंस्य तस्य वटयन् हस्तादशृङ्गादमुम् ।’ धा. का. 3. 61.